

# РЕШЕНИЕ

№ 1425

гр. София, 05.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,**  
в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7648** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на В. С. С. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. В. С. С. /САК/ със съдебен адрес и адрес за призоваване: [населено място],[жк] [улица], вх.Б, ет.4 срещу Ревизионен акт №Р-22221020006460-091-001/13.08.2021г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор и В. В. П., главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение №818/16.06.2023г. на Ж. И. Б. – за Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при ЦУ на НАП С., с който са установени задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица в размер 12 953,28лв, от които 9 787,20лв. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2014г. и 3 166,08лв. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014 г. до 2017г.

Жалбоподателят обжалва издадения ревизионен акт, счита че същият е необоснован и незаконосъобразен, тъй като в хода на ревизията и в административното производство по издаването му, са допуснати съществени нарушения които се отнасят, както до прилагането на материалния и процесуалния закон, така и до преценката на събраните и представени в хода на ревизията доказателства. Претендира присъждане разноски по делото, съобразно уважената част от жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят В. С. С., чрез адв. В. С. С., редовно уведомен,

не се явява, не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С., редовно уведомен, се представлява от юрк.Г.. Юрк. Г. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Моли да постанови решение, с което да остави в сила оспорения акт. Счита, че неправилно вещото лице е взело като начална разполагаема към 01.02.2014г. сумата в размер на 7000лв. Мотивите за това са изложени в решението на директора на дирекция ОДОП на стр.11, а именно, че в предходните ревизирани периоди лицето не е могло да разполага с тази сума от началото до сегашния ревизиран период. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и съобрази разпоредбите на закона, установи следното:

Със Заповед №РД-04-28/27.10.2021г. на директора на дирекция ОДОП С., административното производство е спряно на основание чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК, същото е възобновено със Заповед №РД-05-30/14.06.2023г.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020006460-020-001 от 27.10.2020г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. С. С. за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014г. до 2017г. Заповедта е връчена по реда на чл.29, ал.4 във връзка с чл.30, ал.6 от ДОПК на 03.12.2020г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 03.02.2021 г. Със Заповед за изменение на заповед за ЗВР №Р-22221020006460-020-002/03.02.2021г., издадена от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – Р. Р. Б., връчена на 05.02.2021г., срокът за извършване на ревизията е удължен до 02.03.2021г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22221020006460-092-001/09.06.2021г., връчен на 14.06.2021 г. Срещу РД е подадено писмено възражение с вх.№59-00129/23.07.2021г., което по изложените в акта мотиви е прието за процесуално допустимо, а разгледано по същество - за неоснователно.

Ревизията приключила с РА №Р-22221020006460-091-001/13.08.2021г., издаден от Р. Р. Б. – оран, възложил ревизията, и В. В. П. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на лицето на 30.08.2021 г.

С Ревизионния акт, при липса на декларирани от данъчно задълженото лице данни, са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер 9 787,20лв. /главница в размер 5 974,10лв и лихва за забава в размер на 3

813,10лв/, както и задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 3 166,08лв. /главница в общ размер 2 051,40лв. и лихви в общ размер на 1 114,68лв/

С Протокол №1735232/22.01.2021г. е приобщен Протокол №ПФ-22221018000568-073-001/30.04.2019г. от приключила проверка за съпоставка на имуществото и доходите /ПСИДФЛ/ на В. С. С. за периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2017г. и събраните документи, вкл. изготвени до лицето Искания за представяне документи, справки и писмени обяснения за налични парични средства в брой и по банкови сметки в началото и в края на всеки от проверяваните периоди, ведно с документи за произход на средствата, притежавано движимо и недвижимо имущество, доказателства за предоставени/получени заеми, включително начин на предоставяне на средствата – в брой или по банков път, данни за размера на върнатите суми; пътувания в чужбина и др, и дадените в тази връзка писмени обяснения и документи. Приобщени са също изпратените Искания за представяне на документи и предоставяне на информация от търговски банки в страната относно наличие на открити от лицето банкови сметки, движение и наличности по тях, наличие на закупени и продадени ценни книжа, направени запитвания до дружества за комунални услуги, относно платени от лицето суми за топлоенергия, ул. енергия и вода, до дружествата за доставка на мобилни услуги и от други контролни органи /СД „Полиция“, сектор БДС/, приобщен е ПИНП №П-222215119067106-141-001/25.04.2019г. на „Ве-СУБ Интернешънъл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на което С. е управител и едноличен собственик на капитала и в което дружество се самоосигурява.

На основание чл.124, ал.1 и ал.3 от ДОПК и чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК на С. на 25.01.2021г. е връчено Уведомление №Р-22221020006460-113-001/22.01.2021г., с което лицето е информирано, че при ревизията, за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г., е установено изпълнението на обстоятелството по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК – декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанска дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, както и че при ревизията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014г. до 2017г. е установено обстоятелството по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи/доходи, поради което на основите за облагане с данък ще бъдат определени по реда на чл.122 ДОПК. С уведомлението е даден 14-дневен срок от датата на връчване за представяне на становище. На същата дата е връчено и ИПДПОЗЛ №Р-22221020006460-040-001/22.01.2021г., с което на лицето е указано да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на безвъзмездно финансиране и техния размер. С уведомление №Р-22221020006460-139-001/22.01.2021г. на ревизираното лице са разяснени нормите на закона, които касаят наказателната отговорност на лицата за престъпления, свързани с подправяне или използване на неистински или преправени документи и документи с невярно съдържание. В отговор ревизиращото лице представя писмени обяснения вх.№59-00-129/08.02.2021г., като не са попълнени исканите декларации и не са представени допълнителни доказателства. Депозирано е становище от В. С. по чл.124, ал.1 от ДОПК във връзка с уведомление

№Р-22221020006460-113-001/22.01.21г. с оглед установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК за процесните периоди, поради което основата за облагане с годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2014-31.12.2017г. и Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2014г-31.12.2017г. и осигурителният доход за установяване на задълженията от ЗОВ ще бъде определена по реда на чл.122-124 ДОПК. Съгласно същото в уведомлението не е посочено какви конкретни факти и обстоятелства са установени в хода на ревизионното производство, даващи основание на органа по приходите да прилага данъчна основа и да определя дължим данък по ЗДДФЛ и задължения по ЗОВ по особения ред. Счита, че в настоящото ревизионно производство от него като физическо лице и в качеството му на ЕТ не са изискани представяне на доказателства, декларации, писмени обяснения и др, които да дават основание на органа по приходите да прилага основа за облагане по реда на чл.122 от ЗОПК. Релевира към предхождащите ревизията проверки, с които са искани документи и писмени обяснения, които е представил – нотариални актове, декларация от С. С., пълномощно от С. С. от 10.01.2014г, справка за изплатени доходи от „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД, платежни нареждания и разписки за получени и изплатени суми от банкови сметки на баща му, договори за откриване на депозитни/разплащателни сметки и други. Съгласно становището всички тези доказателства удостоверяват получени доходи през ревизираните периоди, съразмерни с извършените от него разходи.

Съгласно Ревизионен доклад №Р-22221020006460-092-001/09.06.2021г. фигурират констатации, че на ЗЛ е извършена ревизия с обхват определяне на задължения за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ и Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2012г-31.12.2013г. Същата е приключила с издаване на РА №Р-22221018007374-091-001/29.09.2020г. За целите на настоящата ревизия, с Протокол №АА1735232/22.01.21г. са приобщени събраните доказателства, в хода на извършвана с ПСИДФЛ на лицето, приключила с издаване на Протокол КД-73 за приключване на ПСИДФЛ №ПФ-22221018000568-073-001/30.04..2019г.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са извършили съпоставка на придобитите доходи от В. С. С. спрямо направените разходи за всяка година, попадаща в обхвата на ревизията, които са обективирали в справки в конструктивната част на РД.

Констатирано е, че В. С. С. е местно лице по смисъла на чл.4 от ЗДДФЛ и като такава, съобразно чл.6 от ЗДДФЛ е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в България и чужбина. През процесните периоди С. е женен и има едно дете. На съпругата му е извършена данъчна ревизия за установяване задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периодите от 2012г. до 2015г, приключила с РА №Р-22221518007373-091-001/30.09.2020г. С него за установени задължения за 2015г. в размер на 4 675,38лв. С Решение №449/25.03.2021г. установените задължения са отменени.

След преценка и анализ на събраните доказателства в хода на ревизията е установено, че няма данни за изплатени възнаграждения по трудови или извънтрудови правоотношения на В. С. през ревизираните периоди. С. е подал ГДД по чл.50 от

ЗДДФЛ само за 2017г. Освен управител на фирма „ВЕ-Суб Интернешънъл“ ЕООД, същият е член на управителния съвет на Сдружение „Спортен клуб А.-С.-С.“ ЕИК[ЕИК]. Същият няма регистрация по ЗДДС.

I. Относно определяне задължения на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г.

Органите по приходите са извършили съпоставка на придобитите доходи от В. С. и направените разходи за отделните периоди, попадащи в обхвата на ревизията, като релевантна за процесния спор е изготвена съпоставка за 2014г. Във връзка с изисканата информация за размера на началната и крайната разполагаема сума в брой за всеки от ревизираните периоди е посочено, че към 01.01.2014г.г. лицето е декларирало притежавани налични парични средства в брой в размер от около 70 000,00 лв. Към края на същия ревизиран период сумата е била 77 000,00 лв. В писмени обяснения, като произход на средствата, лицето е посочило продажбата на недвижим имот през 2003 г. Обясненията не са кредитирани с мотива, че впоследствие задълженото лице е закупило нов недвижим имот, финансирало е дейността на дружеството ЕООД и е извършвало разходи за издръжка и живот. Тези обстоятелства и установените при извършената предходна данъчна ревизия за 2012 г. и 2013 г. по ЗДДФЛ, при която и за двата данъчни периода, е констатиран недостиг на парични средства, са дали основание да се приеме, че към 01.01.2014 г. жалбоподателят не е разполагал с декларираната спестена парична сума. За горното свидетелства извършената предходна ревизия с обхват определяне на задълженията за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ и Годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2012г.-31.12.2013г. Същата е приключила с издаване на РА №Р-22221018007374-091-001/29.09.2020г.

Кредитиран е размерът па декларираната крайна разполагаема парична наличност в брой за 2014г., а именно 77000лв. В тази връзка е отбелязано, че през 2014 г. В. С., в качеството му на пълномощник на С. К. С. /негов баща/, с изтеглил на каса от банковата сметка на баща си средства в общ размер на 111 252,20 лв. Органите са приели, че средствата са били получени в полза на В. С., тъй като по данни от ПП на НАП ЕСГРАОН В. С. е единствено дете на С. К. С. и при наличието на данни за изтеглени в брой парични средства от сметка на бащата, проверяващият екип е установил, че е възможно лицето да е разполагало с гореописаната сума в брой към края на годината. Не е извършвана насрещна проверка па С. К. С., тъй като с починал през 2018 т. Сумата от 111 252.20 лв. е намерила отражение в приходната част на извършената съпоставка.

По данни от Имотния регистър на Агенция по вписванията с установено, че през 2014 г. по партидата на задълженото лице е вписана една прехвърлителна сделка с недвижимо имущество. Ревизираното лице е продало У ПИ IV 724. в квартал 70, [населено място] за сумата от 4 753,00 лв., намерила отражение в приходната част на съпоставката. Констатирано е, че полученият доход с необлагаем. Не са констатирани сделки по покупко-продажби на МПС и други движими вещи. При ревизията е изследвано движението на парични средства по банковите сметки на жалбоподателя за ревизираните периоди и наличните такива към 01 януари и 31 декември на всяка

данъчна година, попадаща в обхвата ѝ. Установено е, че към 01.01.2014г. паричните средства по банковите сметки са в общ размер на 8 028.45 лв., а към 31.12.2014 г. в размер на 87 188.41 лв. Сумите са посочени в т. 2 на съпоставката „Налични парични средства в банкови сметки“ от РД.

Също през 2014г. е констатирано, че по банковите сметки на задълженото лице са постъпили плащания на лихви от търговски банки в общ размер 304,67лв, като сумата е отразена в приходната част на таблицата за съпоставка. При анализа на банковите сметки и в частност сметка №[банкова сметка] в „РАЙФАЙЗЕН БАНК“ АД е установено, че през 2014 г. жалбоподателят е получавал преводи от: „И.“, с основания за плащане „захранване на сметка“, възлизащи на сумата от общо 6 520,00 лв. Датите на преводите, данните за наредителя, основанието за плащане и размера на получените суми са описани в табличен вид на стр. 44 от РД. Жалбоподателят е заявил, че тези суми представляват връщане на средства по предоставен заем. Твърдението не е кредитирано, тъй като не са представени изисканите договор/и за заем и доказателства за предоставяне на сумите. Доколкото в предходни на 2014 г. периоди, а и в следващи такива, от ревизиращите органи е установено, че по банков път лицето е получавало средства и от други физически лица, с основание за преводите: „заплащане на водолазен костюм“, „плащане на стока“, „плащане водолазно оборудване“, „вноска“, „захранване“ и др. подобни, и предвид факта, че основната дейност на представляваното от него „ВЕ-СУБ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД се изразява в покупко-продажба на пособия за подводни спортове, аксесоари за плуване и др. чрез магазин „П.“, е прието, че в случая данъчно задълженото лице е извършвало дейност като ЕТ, която не е декларирана и обложена с данък. Полученият недеклариран доход от 6 520.00 лв. е намерил отражение в Приходната част на съпоставката за 2014г.

Приходните органи са установили, че през 2014г. жалбоподателят е извършил плащания, чрез кредитни карти в общ размер на 20 440,54 лв., които суми впоследствие е възстановил, чрез вноски на парични средства по кредитните сметки. На стр. 17 от РД в табличен вид са описани обобщени данни за извършените плащания по всяка от кредитните карти, в т.ч. търговска банка - кредитодател, IBAN на кредитната сметка и вид кредитна карта, дата на откриване и закриване на кредитната сметка. Констатирано е, че плащанията са за покупка на гориво, хранителни продукти, техника; плащане на сметки в ресторанти и парфюмерийни магазини и др. Вноските за погасяване на задълженията по кредитните карти са правени лично от жалбоподателя. Прието е, че плащанията представляват реално извършени разходи за издръжка и живот през ревизирия период, тъй като се касае за документално доказани разходи. В РД е посочено, че те са в по-голям размер от сбора на декларираните от задълженото лице разходи за издръжка и живот /около 6 000,00 лв./ и разходи в полза на членове на домакинството /3 000,00 лв./, за които не са представени доказателства. В тази връзка плащанията, чрез кредитните карти са отразени в таблицата за съпоставка на доходите и разходите на жалбоподателя за 2014 г. в т. 14 „Разходи за издръжка и живот“.

След анализ на предоставени данни от доставчици на комунални услуги е установено, че жалбоподателят е извършил плащания към „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГ АРИЯ“ ЕАД за разходвана ел. енергия в имота, в който са живели в едно домакинство е неговата съпруга. За 2014 г. те са общо в размер на 2 655.46 лв. Посочено е, че извършена предходна проверка за съпоставка между доходите и имуществото, жалбоподателят с декларирал, че апартаментът, в който живее е негова собственост. Представил е клиентски номера по партидите за ток и вода,

издадени на негово име. Не е предоставил данни, че разходите за консумативи във връзка с ползването на имота за проверяваните периоди са платени от трето лице или разделени по равно със съпругата му.

За 2014 г. са констатирани и заплатени телекомуникационни услуги към „БТК“ ЕАД в общ размер на 570,50 лв. Общият размер на така посочените разходи от 3 225,96 лв. е приет за комунални разходи от доставчици за лицето в пълен размер, без да са разделени по равно със съпругата му. Същият е намерил отражение на ред 15 от таблицата за съпоставка на доходите и разходите му за 2014 г.

След справка в информационната система на НАП, програмен продукт ИС „Контрол“ е констатирано, че трети задължени лица - регистрирани по ЗДДС, са декларирали в дневниците си за продажби за 2014 г. фактури с получател В. С.. Същите са описани в табличен вид на стр. 19 - стр. 21 от РД. Касае се за разходи за охрана, нотариус, покупки от „Т.“ и др. Общата сума на доставките е в размер на 734,36 лв. В таблицата за съпоставката на доходите и разходите сумата е посочена в т. 28 „Други разходи.“

Относно осъществените разходи за пътувания се сочи, че в писмени обяснения лицето е заявило, че през м. 12.2014 г. е пребивавал три дни в [населено място], Швейцария. За тази цел е разходвал сумата от 1 200,00 лв., които са му били предоставени от неговия баща. Органите са приели, че разходите за пътуването са заплатени лични от лицето. Посочено е, че при анализа на банковите сметки на лицето е констатирано наличие на наредени средства в размер на 810,00 лв., с основание „С. доплащане“. В тази връзка, в разходната част на съпоставката за 2014 г. е отразен разход в общ размер от 2 010.00 лв.

Съпоставяйки определените при ревизията налични парични средства, с които жалбоподателят е разполагал към 1 януари на 2014 г., получените доходи през същата спрямо извършените разходи и наличните му парични средства към 31 декември, органите по приходите са констатирани, че е налице недостиг на парични средства за покриване на извършените разходи от задълженото лице спрямо получените доходи, възлизащ на сумата от 59 740.95 лв. Посочено е, че С. не е представил доказателства за получени доходи и източници на парични средства, освен описаните по-горе в решението на директора на дирекция ОДОП. Недостигът е приет за получен доход с неустановен произход, данъчната основа за облагането, на който е формирана по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК и с в еквивалентен размер на установения недостиг. При така установената фактическа обстановка, данъчната основа за облагане с данък върху Годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г. е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. На стр. 26 и 27 от РД са описани относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, които са взети предвид при определянето на данъчната основа. Съгласно приходните органи в хода на ревизията е установено наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 ДОПК, водещи до преминаване извършването на ревизия при особени случаи. Същите са във връзка с чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК – декларирани и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото състояние на лицето за ревизирания период. Ревизиращите установяват, че за 2014г. С. извършва разходи, надвишаващи приходите, в резултат на което се формира недостиг на парични средства, предвид което е прието, че са налице укрити доходи и същите формират данъчна основа по чл.122, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Установеният недостиг на парични средства за периода 01.01.2014г.-31.12.2014г. е установен от ревизиращите органи в размер на 59 740,95лв и не може да бъде преодолян. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ. за 2014 г. е определено задължение за данък върху годишната

данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 5 974.10 лв. и лихва в размер на 3 813.10 лв.

2. Относно задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014г. до 2017г.:

Ревизиращият екип е анализирал банковите сметки на ревизираното лице и е установил, че през 2014г. лицето е получило общо 6 520лв. от лице с фамилия „И.“ с основание за преводите „Захранване И.“. Не са кредитирани твърденията, че същите представляват върнат заем. През 2015-2017г. лицето е получавал преводи от И. и от други физически лица /Д., Л. Л., М. Г., Е. Т., М. С., П. Ч. и А. К./ с основания за плащане „водолазен костюм“, „спортни принадлежности“, „плащане на стока“, „захранване на сметка“ и др. По отношение наредените суми от Д. /2 670лв/ жалбоподателят твърди, че представляват върнат заем, но не е представил доказателства за това. Заявил е, че останалите получени преводи са за организиране и провеждане на приятелски събрания, излети и спортни мероприятия. Сумите са разходвани за храна, бензин и др, но не са ангажирани доказателства в подкрепа на това твърдение.

Прието е, че ревизираното лице е извършвало стопанска дейност като едноличен търговец, макар регистрацията на ЕТ „Ве-Суб Интернешънъл – Владимир Станков“ ЕИК[ЕИК] да е прекратена, считано от 01.01.2012г. Според ревизиращите органи, В. С. е представляващ и управител на „Ве-Суб Интернешънъл“ ЕООД, извършващо търговска дейност с пособия за подводни спортове, аксесоари за плуване и др. чрез търговски обект магазин „П.“, като по данни от насрещната проверка на това дружество „Ве-Суб Интернешънъл“ ЕООД, наредените суми от горните физически лица не са намерили отражение в счетоводството на дружеството.

Прието е, че за получените доходи от продажбата на стоки ревизираното лице дължи данък в размер на 15% на основание чл.48, ал.2 вр. чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ, доколкото такъв не е деклариран и съответно не е внесен от него. Обобщено по годишни периоди се касае за следните недеklarирани и необложени доходи: за 2014г. в размер на 6520лв, за 2015г. в размер 3306лв, за 2016г. в размер 2087лв и за 2017г. в размер 2763,02лв. Върху дохода е начислен годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, както следва: за 2014г. в размер 978лв; за 2015г в размер на 495,90лв, за 2016г. в размер на 313,05лв и за 2017г. в размер на 264,45лв върху установените и невнесени задължения от 2051,40лв. са начислени лихви в размер на 1114,68лв.

С РД е направено предложение с РА на задълженото лице да бъдат установени задължения общо в размер на 12 701,34лв, ведно с начислените лихви за просрочие. РД е връчен на В. С. С. на 14.06.2021г., подадено е искане за удължаване на срока за подаване на възражение срещу предложението за установяване на задължение в издадения РД на 25.06.2021г. по реда на чл.117, ал.5 от ДОПК. Издадено е уведомление за удължаване на срока за подаване на възражение срещу РД №Р-22221020006460-РУС-001/28.06.2021г. Срещу констатациите в посочения РД е подадено възражение вх.№ 59-00-129/23.07.2021г, към което са представени доказателства – банкови извлечения. След преценка изложените аргументи във възражението и мотивите на ревизиращия екип, формирани при анализа на събрания по преписката доказателствен материал е издаден РА №Р-22221020006460-091-001/13.08.2021г. от Р. Б. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и В. В. П. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията. В РА по отношение на определено начално салдо за 2014г. е установено, че в хода на предходна проверка на лицето, е представена обяснителна записка, в която декларира парична наличност в брой в началото на годината 70 000лв, представените обяснения за източници на средства датират от продаден апартамент от 2003г., след продажбата на който лицето има закупен нов жилищен имот, финансиране на



представляването от него дружество и други разходи, като декларира доходи в малък размер за предходните години. С оглед събраните документи и налична информация в масива на НАП в хода на предходното ревизионно производство, приключило с издаване на РА от 29.09.2020г е установено, че по отношение на 2012г. и 2013г. разходите на лицето превишават доходите, във връзка с което предвид липсата на доказателства за реално притежание на твърдяната парична сума в брой, ревизиращият екип установява, че не е доказано лицето да е разполагало със спестена парична сума към 01.01.2014г. Относно приложимостта на чл.122 ДОПК в РА е посочено, че е установено наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК, водещи до преминаване на извършването на ревизията като „ревизия при особени случаи“ във връзка с чл.122, ал.1, т.7 ДОПК. Установено е, че ревизираното лице за 2014г. е направило разходи, надвишаващи доходите, в резултат на което се формира недостиг на парични средства в размер 59740,95лв., в резултат на което ревизиращият екип приема, че са налице укрити доходи и същите формират данъчна основа по чл.122, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Относно разкрити банкови сметки в БАКБ и движения на парични средства по тях, в хода на предходно контролно производство, приключило с издаване на Протокол КД-73 за приключване на ПСИДФЛ №ПФ-22221018000568-073-001/30.04.2019г, връчен на лицето на 29.05.2020г. /документи, присъединени с Протокол №АА1735232/21.01.2021г/ от банковата институция е получен отговор, според който лицето няма разкрити банкови сметки за периодите 2012-2017г. С възражението са приложени незаверени и неподписани копия на банкови документи от цитираната банкова институция с вписан ИВА, начални и крайни салда и движения на парични средства. Извършен е анализ на движенията на паричните средства, съгласно който лицето е внасяло в брой и е теглило парични средства в рамките на един и същ отчетен период, движенията са описани подробно на стр.3-4 от РА. Прието е, че извлеченията не са заверени от банковата институция, нито от лицето, което ги представя, от банката не е потвърдено наличието на разкрити банкови сметки на името на ревизираното лице за ревизираните периоди. По отношение пътуването на лицето до Ж. през м. декември 2014 ревизиращия екип счита, че не са представени достатъчно документи, доказващи твърденията на лицето. Установено е също, че лицето е извършвало продажба на стоки, за което е получавало суми по банковата сметка от множество лица. Прието е, че лицето е извършвало търговия със стоки, за което е получавал плащания от клиентите си, с изключение А. М., за която са представени описаните по-горе документи по банкова сметка. Установени са преводи от други лица, голяма част от които са описани като покупки на стоки, идентични с извършваната чрез ЕООД дейност на лицето, видно от основанията за преводите, лицата са извършвали плащания за доставка на стоки, свързани с основната дейност на представляването от С. дружество „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД – търговия със стоки, свързани с водни спортове. За целите на установяване крайния получател на паричните суми в хода на проверката е извършена насрещна проверка на „ВЕ СУБ Интернешънъл“ ЕООД, за която е съставен ПИНП №П-22221519067106-141-001/25.04.2019г. с ИПДПОЗЛ от дружеството е изискано представяне информация и данни дали физическото лице В. С. е получавал плащания от клиенти на дружеството, данни за предаването им в патримониума на дружеството и счетоводното им отчитане. В отговор от ЗЛ са представени писмени обяснения, съгласно които в периода от 2012г- до 2017г. не е получавал такива плащания. Предвид това е сформиран извод, че лицето е получавало плащания от клиенти за извършени продажби на стоки, свързани с водни спортове, независимо от твърденията на ЗЛ за събирания, парични суми за гориво и др. С РА са установени задължения по ЗДДФЛ в размер на 12 953,28лв., от които 9787,20лв. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за данъчен период 2014г. и 3 166,08лв. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014г. до 2017г

РА е връчен на 30.08.2021г., като срещу него е депозирана жалба от В. С. С. с вх.№94-В-464/31.08.2021г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-22-1433/02.09.2021г.

Ответникът след преценка на мотивите, изложени в РА и РД, приложената административна преписка и доводите на ревизираното лице, с Решение №818/16.06.2023г. потвърдил РА№22221020006460-091-001/13.08.2021г. в оспорената част на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. и за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за ревизираните периоди от 2014г. до 2017г, ведно със съответните лихви.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е взело предвид представените му от жалбоподателя писмени доказателства, които не са били известни на РЕ и АО – банково удостоверение от БАКБ изх. №2-1808-1/04.09.2023г. За доходи за 2014г. в таблица №1 е установено превишение на приходите над разходите в размер 10 096,86лв, докато в РА органите по приходите са определили Превиишение на разходите над приходите в размер на 59740,10лв. поради следните причини: ВЛ е взело налични парични средства на 01.01.2014г. в размер на 70000лв, колкото са декларирани от В. С., а органите по приходите са приели декларирана сума на 31.12.2014г. в размер на 77000лв, а не са приели декларираната сума на 01.01.2014г. в размер на 70000лв. Според вещото лице не са представени доказателства от приходните органи за изследване на паричния поток през 2013г, с оглед установяване на началното салдо от разполагаеми парични средства на 01.01.2014г, поради което не става ясно според вещото лице твърдението: „В хода на проверката се установи, че по отношение на 2012г. и 2013г, разходите на проверяваното лице превишават доходите“. Липсват доказателства за размера на превишението, както и доказателства, че такова съществува. Включени са доходи от банкови лихви в размер на 304,67лв, докато по банковите извлечения същите са в размер 142,48лв.

От така установено фактическо положение, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесния РА е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице. РА в неговата цялост е обжалван по административен ред и не е отменен, поради което жалбата се явява процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:

При дължимата пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на оспорвания РА, съгласно разпоредбата на чл.168 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, съдът приема, че оспореният РА е валиден административен акт, издаден след провеждане на ревизия, възложена от надлежно оправомощен административен орган, в определения от него срок. РА е издаден от компетентните органи - възложителя на ревизията и ръководителя на същата, в съответствие с нормата на чл.119, ал. 2 от ДОПК, и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Съдът намира също, че обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Съдът приема, че в ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. При ревизията са връчени по надлежния ред искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, във връзка с които са представени и писмени обяснения и писмени доказателства както от ревизирания, така и от третите лица. Получените сведения са приобщени по установения ред към административната преписка.

На първо място при особените правила на чл.122 - 124а от ДОПК, то доколкото съдът следи служебно за законосъобразност на акта на всички основания, следва да изложи мотиви в тази връзка. Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за

верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателя. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

За да се приложи презумпцията по чл.124 ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че по отношение на ревизираното лице са за периода 01.01.2014-31.12.2014г. са установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК-декларирани и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирия период и за периодите от 01.01.2014г-31.12.2014г, 01.01.2015г-31.12.2015г; 01.01.2016г до 31.12.2016г.; 01.01.2017г.-31.12.2017г. са установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК-налице са данни за укрити приходи/доходи, поради което основата за облагане с годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за период от 01.01.2014г. до 31.12.2017г. и данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за период 01.01.2014г-31.12.2017г. и осигурителният доход за установяване задълженията от ЗОП ще бъде определена по реда на чл.122-124а от ДОПК.

В конкретния случай жалбоподателят е имал възможност и е упражнил както правото си на възражение срещу РД и правото си да обжалва издадения РА. С оглед на това са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че е лишен от правото си на защита. Неоснователни са и твърденията му, че са допуснати процесуални нарушения при събирането на доказателствата в хода на ревизионното производство. Приобщаването на доказателства по административната преписка е извършено по предвидения ред в ДОПК - с протоколи и в определения срок за извършването на ревизията, определен в заповедите за възлагането й. Уведомлението по чл. 124. ал. 1 от ДОПК и ИПДПОЗЛ, с което от жалбоподателя е изисквана декларацията по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, са изготвени при съобразяването на посочения срок. В жалбата неоснователно се твърди, че ревизионният доклад е връчен заедно с уведомлението по чл.124, ал.1 от ДОПК. Ревизионният доклад е връчен на С. на 09.06.2021г., а уведомлението по чл.124, ал.1 от ДОПК е връчено на 25.01.2021г. Следователно не е извършено нарушение на чл.124, ал.1 от ДОПК и органът по приходите е изпълнил задължението си да предостави 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства относно предприетите действия за определяне на данъчната основа по реда на чл.122 от ДОПК, становището е обсъдено в РА, ведно с представените писмени доказателства, както и възражението срещу РД. В този смисъл се явяват неоснователни възраженията на жалбоподателя, че възражението и представените с него доказателства не са взети предвид при издаване на РА. Видно от мотивите в РА възражението срещу РД и представените с него доказателства са обсъдени, но не е ценена доказателствената им стойност, за което са изложени аргументи. Въпросът дали аргументите на ревизиращите са правилни и обосновани е от значение за основателността на РА.

Обект на спор в настоящото производство е правилно ли са определени годишните данъчни

основи по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г., въз основа на които на В. С. С. са определени задълженията за данък върху доходите на физическите лица и правилно ли са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 3166,08лв.

С РА данъчните основи за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ на жалбоподателя за 2014 г. са формирани по реда на чл. 122 от ДОПК и данъчните основи за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014-2017г. са формирани по реда на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК . При установяването им е съобразено изискването на чл. 17 от ЗДДФЛ, съгласно което „Общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл.чл. 25, 30, 32, 34 и 36. намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения, и същите са определени като сбор от установените при ревизията данъчни основи за доходи от трудови правоотношения, други източници и с неустановен произход. В РД са описани факти и обстоятелства, въз основа на които е формиран правилния извод, че е изпълнен фактическият състав на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК – декларирани и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото ум състояние за ревизирания период. Предоставен е 14-дневен срок за представяне на становище и доказателства, изискано е да представи декларация за имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на безвъзмездно финансиране и техния размер – по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП. Към датата на съставяне на РД С. единствено е ангажирал писмени обяснения, съгласно които така изисканата информация вече е била предоставена в хода на извършената му предходна проверка. Впоследствие е подадено становище, към което обаче не са приложени нови доказателства. Съгласно РД/РА при формиране изводите си, приходните органи са съобразили всички налични, включително приобщените такива. Изготвена е съпоставка за 2014г, в която са включени всички получени суми, както и извършените разходи от ревизираното лице, подкрепени със съответните доказателства. При формиране на съпоставката, съгласно изискванията на утвърдения от Изпълнителния директор на НАП Наръчник за извършване на проверки и ревизии на физически лица, в нея са включени не само паричните средства в брой, последните са установени и отчетени, за което са налице съответните доказателства.в РА са конкретизирани и обсъдени възраженията на лицето срещу РД, заедно с допълнително представените доказателства-банкови извлечения. Предвид това, неоснователно е възражението, че РА не е мотивиран. Съдът намира изложените мотиви в спорния ревизионен акт за аргументирани и доказани.

Жалбоподателят твърди, че размерът на разполагаемите парични средства в брой към началото на периода, възлиза на сумата около 70 000лв. За доказване произход на тези средства са представени копия на нотариални актове: от 05.06.2002г. за продажба на апартамент №8, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица] продажна цена 50000лв и от 22.01.2003г. за продажба на дворно място с площ 585 кв.м. , находящо се в [населено място], [община] с продажна цена 8500лв. За техен произход е посочил и лични спестявания, придобити от дейността му като ЕТ „Ве Суб Интернационал-Владимир Станков“ /същите са подробно описани и анализирани в Решение №2393/12.04.2022г., постановено по адм.д.№4773/2021г на АССГ, оставено в сила с Решение №1357/08.02.2023г. на ВАС/, няма представени доказателства за това. Правилно е формиран извод, че не е възможно към 01.01.2014г. С. да е разполагал в брой с така посочената от него сума, защото се касае за изминал период от време от момента на получаване на сумите до момента на тяхното деклариране като налични /11 години/, през който период лицето е извършвало разходи, които значително надвишават получените от него доходи. Установено е също и закупуването на ново жилище, финансиране на неговото ЕООД, при наличие на доходи в малък размер. На

съда е служебно известно, че по отношение жалбоподателя е извършена ревизия по чл.17 от ЗДДФЛ за 2012г и 2013г, която е приключила с издаване на РА №Р-22221018007374-091-001/29.09.2020г, като е установено, че през тези две предходни години /2012г. и 2013г./ разходите на жалбоподателят превишават неговите доходи. С този РА е прието, чек ъм 31.12.2013г. ревизираното лице не е разполагало с налични парични средства в брой. Съпоставяйки определените при тази ревизия налични парични средства, с които жалбоподателят е разполагал към 1 януари на съответната ревизирана година, и получени доходи през същата спрямо извършените разходи и наличните му парични средства към 31 декември към тази година приходните органи са констатирани, че е налице недостиг на парични средства за покриване на извършените разходи от задълженото лице спрямо получените доходи за 2012г. в размер на 91626,12лв и за 2013г. в размер на 45 657,18лв. С този РА са определени задължения общо в размер на 25 789,59лв, в т.ч. главница в размер на 15008,91лв и лихва за забава в размер на 10780,68лв. Предвид това при настоящата ревизия правилно е определен размер на налични парични средства към началото на първия ревизиран период в размер на 0,00лв. Съдът не кредитира експертното заключение на вещото лице, че за 2014г. е видно превишение на постъпленията над разходите, поради което не се дължи данък по ЗДДФЛ. Съгласно изготвената от вещото лице таблица №1 за 2014г. е установено превишение на приходите над разходите в размер на 10096,86лв, тъй като вещото лице е взело налични парични средства на 01.01.2014г. в размер на 70000лв, колкото са декларирани от В. С.. Вещото лице неправилно е приело, че на са представени доказателства от приходните органи за изследване на паричния поток през 2013г с оглед установяване на началното салдо от разполагаеми парични средства на 01.01.2014г. и в тази връзка с експертното заключение не е извършена преценка с оглед изхода от съдебно оспорване на предходния РА от 29.09.20г, при осъществения съдебен контрол за законосъобразност на този ревизионен акт. Както е посочено и в решението на директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С. от съществено значение е изхода на съдебно оспорване на РА №Р-22221018007374-091-001/29.09.2020г, потвърден с Решение №450/25.03.2021г на директор дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С.. На съда е служебно известно, че с Решение №1357/08.02.2023г. на ВАС е постановено, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, като се остави в сила Решение №2393/12.04.2022г, постановено по адм.д.№4773/2021г. на АССГ, с което РА №Р-22221018007374-091-001/29.09.2020г. е потвърден изцяло. Следователно при осъществен съдебен контрол за законосъобразност на този ревизионен акт е прието за окончателно установеното от ревизиращите органи, а именно, че В. С. не е разполагал с твърдяната от него сума / налични парични средства в края на данъчен период 2013г. размер на 70 000 лв. , като е установен недостиг на парични средства в размер 45 657,18лв. за 2013г., от което произлизат и горепосочените задължения.

Правилно не е кредитирана декларация, изхождаща от Ж. А. Д. М. /полубрат на ревизираното лице по майчина линия/. Съгласно декларацията, пътуването на лицето до Ж. през м. 12.2024г. В размер 1200лв било финансирано от С. С. – баща на жалбоподателя. Доказателствената тежест за установяване на визираното обстоятелство е на ревизираното лице, тъй като той черпи благоприятни последици от твърденията си. Твърдението не е подкрепено с доказателства, а единствено с въпросната декларация, подписана от неговия полубрат. В случая не е било възможно извършване на насрещна проверка на родителя, тъй като С. К. С. /баща на ревизираното лице/ е починал през 2018г. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя с оглед некредитирането на декларацията, изхождаща от полубрата му. Правилно ревизиращите органи са констатирани, че единствените доказано получени средства от жалбоподателя, предоставени му от неговия баща, са тези, намерили отражение в приходната част от изготвената от приходните органи съпоставка, а именно 111 252,20лв, като получени суми от трети лица – С. С. /баща/, посочени в т.12 от съпоставката на притежаваното имущество и направените разходи с получените

доходи за 2014г. При предходната ревизия също са били представяни подобни декларации, изхождащи от неговия полубрат, като заявеното за пътувания до К. и К. отново със средства, за които е било декларирано, че са били осигурени от бащата на С., не са кредитирани от ревизиращите органи, от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., от АССГ и от ВАС. Жалбоподателят, с изключение на посочените по-горе разходи за пътуване в чужбина, не е изложил конкретни възражения, свързани с други разходи и други доходи, участвали при съпоставката на имущественото му състояние. Не се установяват факти и обстоятелства, които да водят до промяна на доходите и разходите на лицето, описани в констативната част на РА. Според съда описаните в РД и РА доходи и направените разходи са конкретизирани по размер, същите са съобразени с данните предоставени в писмените обяснения на лицето и наличната информация по банковите документи и регистрите по чл.124 от ЗДДС.

По отношение банковите извлечения от „Българо-американска кредитна банка“ АД, представени с възражението на жалбоподателя срещу РД, същите не са били кредитирани от актосъставителите с мотив, че при ПСИДФЛ на С. за периодите от 2012г. до 2017г, приключило с издаване на Протокол №ПФ-22221018000568-073-001/30.04.2019г. от банката е получен отговор, че лицето няма разкрити банкови сметки за периода от 2012-2017г. За това и не са били кредитирани ангажираните копия на банкови извлечения, като е било отчетено, че същите не са били заверени от банката. В производството по обжалване на РА пред Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С. е установено, че лицето няма активни банкови сметки към 26.09.2018г, Установено е, че В. С. през 2014г. е разполагал с няколко банкови сметки, които съвпадат с банковите извлечения, представени при ревизията и с жалбата, които неправилно не са кредитирани от приходните органи като годно доказателствено средство. От движенията на паричните средства от тези извлечения се установява, че С. е внасял в брой на каса и е теглил парични средства в банка БАКБ АД в рамките на 2014г. /само за една сума – 6104,88лв е установено, че е изтеглена през 2015г. На 21.07.2014г. са внесени 3000лв, сумата е изтеглена на 21.11.2014г. ;На 25.07.2014г. са внесени 2000лв, на 25.10.2014г. сумата и изплатената лихва са изтеглени /2016,58лв/. На 28.07.2014г са внесени 1000 евро, на 28.10.2014г. сумата и изплатената лихва са изтеглени /1005 евро/; На 11.08.2014г. са внесени 4000лв, на 11.11.2014г сумата и изплатената лихва са изтеглени /4028,52лв/ ;На 20.08.2014г. са внесени 6000лв, на 20.02.2015г сумата и изплатената лихва са изтеглени /6104,88лв/; На 01.09.2014г са внесени 1500 евро, на 01.12.2014г сумата и изплатената лихва са изтеглени /1509,66евро/; На 01.09.2014г са внесени 5000лв, на 01.12.2014г сумата и изплатената лихва са изтеглени /5035,65лв/. Предвид горното общо внесените суми са в размер на 24889,57лв, а изтеглените суми към 31.12.2014г. са в размер 18 998,98лв. Чрез анализ на банковите сметки се установява конкретно извършени разходи на задълженото лице и наличието на недеklarирани от него доходи. Нито в хода на ревизията, нито пред съда се представят доказателства за произхода на сумите, с които са захранвани банковите сметки в посочената банка, единствено в хода на съдебното производство е приобщено към доказателствата по делото удостоверение изх.№2-1808-1/14.09.2023г., в уверение на това, че В. С. С. е бил клиент на Българо-американска кредитна банка АД от 21.07.2014г до 08.11.2018г. През 2014г. Съдът отчита обстоятелството, че през процесната 2014г. С. не е получавал доходи от трудови и извънтрудови правоотношения. През периода е установено получаване на парични средства от търговска дейност, която не е декларирана и обложена с данък, както и получени средства от неговия баща, кредитирани при ревизията. По отношение банковите извлечения от БАКБ АД съдът приема, че се касае за прехвърляне средства на С. от една сметка в друга сметка, което не води до допълнително данъчно облагане. Още повече, че сумите, с които е извършвано захранването и изтеглянето на средствата в/от банковите му сметки, не са намерили отражение в изготвените от приходните органи съпоставки. В последните са отразени единствено наличните парични средства в банкови сметки в началото и в края на съответния период, всички сметки на лицето в БАКБ

АД са с нулеви начални и крайни салда. В този смисъл независимо, че данните от БАБКБ АД неправилно не са взети предвид от ревизиращите органи, не следва промяна на констатациите в РД нито по отношение съпоставката между имущество/доходи на С. и извършените от последния разходи, нито по отношение на определените с РА задължения.

Липсват доказателства, от които да е видно, че установените приходи и направените от С. разходи за 2014г са в различен от посочения в РД и РА размер, както и че са получени приходи в по-голям размер от посочения/документирания или че са правени разходи в по-малък размер от посочения/документирания. При съпоставката на приходите и имуществото за 2014г. Правилно като разходи на жалбоподателя са съобразени извършените от него банкови плащания за покупка на стоки и услуги, данни за които са декларирани от трети задължени лица – регистрирани по ЗДДС. Според съда правилно при определяне разходи за издръжка и живот е взето в предвид документално доказаните разходи, а не тези, декларирани от лицето. Размерът на последните е определен въз основа на данни от извлечения от банкови сметки и предоставени такива от доставчиците за комунални услуги, предвид това е документално доказан.

По отношение на крайната разполагаема сума в брой към 30.12.2014г.: през периода жалбоподателят е получил приходи от извършвана от него недеklarирана търговска дейност /6520лв/ и парични средства от негов баща -111252,20лв.

Правилно при съпоставка на разходите и приходите на С. за процесния период са взети предвид всички относими данни, явява се обоснована констатацията, че при съпоставката на приходите и имуществото на жалбоподателя за периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2017г е установено наличие на предпоставките по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК, които са констатирани въз основа от представени лично писмени обяснения и документи, приобщени по надлежния ред, като в РД са конкретизирани изисканите и непредставени от жалбоподателя такива. В този смисъл РА е правилен и законосъобразен в частта при определяне задължение за данък върху приходи по реда на чл.122 ДОПК.

По отношение определените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в резултат на извършвана стопанска дейност като едноличен търговец за ревизираните периоди от 2014г до 2017г.:

Не е спорно по делото, че за ревизирания период В. С. няма регистрация като едноличен търговец, както и че същият е представляващ и управляващ на дружество „Ве-Суб Интернетшънъл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], което извършва търговска дейност чрез търговски обект магазин „П.“, в който се предлагат за продажба пособия за водни спортове, аксесоари за плуване и др. Не е спорно, че през всички ревизиращи периоди по банков път по банкова сметка на лицето в Р. банк жалбоподателят е получил средства в общ размер на 14 676,02лв от различни физически лица, чиито данни, дата на получаване на превода и размери на сумата са описани на стр.44-45 от РД. В случая е установен както източникът на дохода – физически лица, платци на сумите, така и характера му, посочен като основание за извършения банков превод. По отношение наредените суми от И. и Д., жалбоподателят е посочил, че се касае за връщане на предоставени от него заеми, като нито на приходните органи, нито пред Директора на дирекция ОДОП ЦУ на НАП С., нито пред съда са ангажирани доказателства в подкрепа на тезата, че се касае до връщане на парични заеми. С връчените ИПДПОЗЛ са изискани доказателства да предоставените заеми и възстановени парични средства, като такива не са представени, нито пък е дадена индивидуализираща информация за лицата-наредители. Няма доказателства нито за размера на предоставените средства, нито такива, че паричните средства са реално предадени през процесните или предходни на

ревизираните периоди. При предходно приключилата ревизия с издаване на РА №Р-22221018007374-91-001/29.09.20г жалбоподателят също не е представил доказателства за предоставени от него заеми на лиза с такива фамилни имена, които да подлежат на връщане през периодите, попадащи в обхвата на настоящата ревизия. С ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2012г ревизиращото лице е декларирало единствено предоставени суми на „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД, за 2013г не е подавана ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ и не са декларирани предоставени заеми или остатъци по такива заеми. За 2017г. - единствената година в обхвата на настоящата ревизия /2017г/ отново не са декларирани данни в тази връзка. Предвид горното правилно е прието, че въпросните суми са свързани с недекларирана от С. дейност като ЕТ, за която се дължи данък. От ревизията се установява получаване на суми по банкова сметка в Р. Б. АД от други физически лица с основание за превод „заплащане на водолазен костюм“, „плащане на стока“, „Плащане на водолазно оборудване“ и др., които не са постъпвали в патримониума на дружество „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД, извършващо търговия със стоки от вида на изброените, чийто едноличен собственик на капитала и управител е именно жалбоподателят. Горният извод е формиран след извършена насрещна проверка на „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД по съответния ред /съставен ПИНП №П-22221519067106-141-001/25.04.2019, с ИПДПОЗЛ от дружеството е изискано предоставяне на информация и данни дали физическото лице В. С. е получавал плащания от клиенти на „Ве Суб Интернешънъл“ ЕООД, данни за предаването им в патримониума на дружеството и счетоводното им отчитане/

Жалбоподателят не оспорва крайния извод, че е извършвал независима икономическа дейност, изразяваща се в продажба на стоки по занятие, от която са реализирани доходи, както и че същите не са декларирани и за тях не е заплащан данък. Не се оспорва и извода на ревизиращите органи, че е действал като търговец, съгласно чл.1, ал.1 от ТЗ, поради това и приходите от тази дейност следва да се облажат като приходи от дейност на ЕТ, независимо, че не е имал такава регистрация. С жалбата се твърди само, че при определяне данъчната основа за облагане с данък, не са взети предвид осъществените от лицето разходи във връзка с тази дейност. На жалбоподателя, в хода на ревизията е връчено уведомление за определяне основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ по специалния ред, тъй като е проявена необходимата процесуална активност аз изясняване в цялост на действителното фактическо положение, като според съда правилно и законосъобразно ревизията в тази част е извършена по реда на ЗДДФЛ. След като е прието, че осъществените сделки са търговски сделки по смисъла на ТЗ, въз основа на събраните доказателства правилно е определен размера на получения от С. доход за облагане с данък по ЗДДФЛ. Щом физическото лице осъществява търговски сделки, не е от значение дали е изтъкнало или не участието си в тях като едноличен търговец. Правилно с РД и РА е прието, че за ревизираните периоди от обхвата на ревизията е предвидена специална норма в данъчния закон относно облагане на доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец – чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ. В тези случаи за това лице данъчното облагане е в съответствие с разпоредбите на ЗДДФЛ, като облагаемият доход се формира по реда на чл.26 от ЗДДФЛ, а годишната данъчна основа – по реда на чл.28 от ЗДДФЛ. Разходите, които лицето е направило във връзка с дейността, могат да бъдат признати при условие, че е спазена разпоредбата на чл.10 ЗКПО и не попадат в хипотезите на непризнати за данъчни цели разходи, изрично посочени в същия закон. Всеки разход, за да е данъчно признат, следва да е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Ако притежава нужните документи, отговарящи на изискванията на сочената разпоредба и за целите на данъчното облагане са данъчно признати, ревизираното лице има право да приспадне съответните документално обосновани разходи. При условие, че ревизираното лице не притежава документи за извършените от него разходи или същите не отговарят на изискванията на закона се приема,



че направените разходи от лицето са равни на нула. Правилен е изводът на данъчните органи, че полученият доход от получени плащания по банковата сметка от трети лица следва да бъде деклариран, като лицето да подаде ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2014г, 2015г, 2016г и 2017г с приложение №2 към нея за доходи от дейност като едноличен търговец с формиран финансов резултат-данъчна печалба. В предходната проверка, в настоящата ревизия, пред Директора на дирекция ОДОП ЦУ на НАП С. и пред съда не са представени доказателства в тази насока. Предвид горното е сформиран законосъобразен извод, че лицето е действало като търговец, извършващ дейност, свързана с продажба на стоки, за която е следвало да води счетоводна отчетност, за каквато няма данни. За периодите от 2014-2017г не са налице доказателства за осъществени разходи, свързани с дейността на жалбоподателя като ЕТ. Отразените на стр.43 от РД разходи в общ размер на 3181лв, правилно е прието, че не касаят дейността на ревизираното лице като ЕТ, тъй като същите са осъществени от жалбоподателя за негово участие в турнир, като сумата правилно е намерила отражение единствено в разходната част на съпоставката между имущество/доходи и извършените разходи на С. за 2017г.

От така установеното фактическо и правно положение съдът приема, че оспореният в настоящото производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроцесуалните правила и в съответствие с материалния закон и с неговата цел. С оглед на това жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Във връзка с изхода по делото, ответникът има право да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, за чийто размер съдът излага следните съображения: искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, като същото бъде определено съобразно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 1565,80 лв, съобразно материалния интерес.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал. 1 от ДОПК, както на основание чл.161 от ДОПК, съдът

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. С. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощника, адвокат В. С. С. - АК С. със служебен адрес и адрес за призоваване: тр. С., кв. И., [улица], вх.Б, ет.4,против РА № Р-22221020006460-091-001/1308.2021г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор и В. В. П., главен инспектор по приходите, потвърден с Решение № 818 от 16.06.2023 г, на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика" при ЦУ на НАП С., с който са установени задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица в размер 12 953,28лв, от които 9 787,20лв. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2014г. и 3 166,08лв. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2014 г. до 2017г.

ОСЪЖДА В. С. С. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-С. при ЦУ на НАП, сумата в размер на 1565,80 лв, /хиляда петстотин шестдесет и пет лева и осемдесет стотинки/ , представляваща направени по делото разходи за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: